"รู้หน้า ไม่รู้ใจ"

นำเสนอเมื่อ : 26 พ.ค. 2552

แปลกนะท่ามกลางผู้คนมากมาย เรายังดูไม่ออกเลย ว่าเขาคือ"เพชรฆาต" ที่เคยฆ่ามาหลายชีวิต ผู้เขียนมารู้วิธีการของเขาแล้ว ถึงกับสยอง

ไม่น่าเชื่อว่าผู้เขียนได้มีโอกาสเฉียดไปใกล้ "เพชรฆาต" ครั้งแรกที่เห็น ก็นึกอยากรู้จัก ดูท่าทางหน้าตาดี ยิ่งเข้าใกล ก็ยิ่งน่าสนใจ เขามาเที่ยวงานเกษตรแฟร์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล บางพระ

แปลกนะท่ามกลางผู้คนมากมาย เรายังดูไม่ออกเลย ว่าเขาคือ"เพชรฆาต" ที่เคยฆ่ามาหลายชีวิต ผู้เขียนมารู้วิธีการของเขาแล้ว ถึงกับสยอง

แรกๆเขาจะทำเป็นใจดี เผื่อแผ่ และมักจะคบหาใครต่อใคร ราวกับเพื่อนสนิทและเอื้อเฟื้อเป็นที่พึ่งพากันได้ เมื่อสหายไว้วางใจเมื่อใด เข้าใกล้ชิด เพราะหลงว่าเขามีความกรุณา แต่ที่ไหนได้ ที่สุดเขาก็ลงมือฆา อย่างไร้ความปราณี นอยชีวิตที่จะหลีกหนีทัน

สรุปว่า เป็นความโง่เขลาของเหยื่อ หรือว่าเป็นฝีมือของผู้ฆ่า กันแน่

ลองมาแอบดูหน้าตาเขาซิครับ ว่าน่านิยมขนาดไหน จึงทำให้เขาทำงานสำเร็จตลอดมา เสียดายที่เมื่อวันนั้น ไม่ทันเห็นเขาสังหารเหยื่อสักราย แต่ตลอดทั้งวันมานี้ ผู้เขียนว่าเขาล่าเหยื่อได้มากทีเดียว ไปดูกัน

ต้นกาบหอยแครง

ปกติใบจะกางออก เชิญชวนหมู่แมลง และสัตว์ต่างๆ

เข้ามาเชยชม จนหลงกลิ่น หรือน้ำหวานปานหยดของเขา

ครั้นพอเหยื่อเข้าใกล้ ได้จังหวะ เขาก็หุบใบ ใช้หนามฟันปลา งับเหยื่อไว้

ก่อนจะให้เหยื่อ ถูกย่อยด้วยน้ำย่อย ที่เป็นกรดอย่างแรง
เมื่อได้สารอาหารจากเหยื่อเรียบร้อยแล้ว จึงคืนอิสรภาพ ให้แก่ซากของสัตว์นั้น
เหยื่อบางตัว มีขนาดใหญ่คือลูกกบ เขียด เชียวแหละ

สุ่วนที่เห็นสี่เกลอนี้ ก็เป็นตระกูล หม้อข้าวหม้อแกงลิง ที่มีความพิศดารพันลึก
ในการลอหลอกและจัดการกับเหยื่อ กลาวคือบริเวณปากหมอ จะมีลักษณะลื่นมาก
แถมในหม้อยังมีกลิ่น ที่แมลงชื่นชอบ แบบมากๆอีกด้วย เมื่อออดใจไม่ไหว
ก็จะพากันมา คิดว่านี่คือแหล่งอาหารโปรด ของพวกตน ที่สุดพอเท้าสัมผัสปากหม้อ
ก็มีอันลื่นถลำลงไปสู่น้ำก้นหม้อ ที่ใสราวตาตั๊กแตน แตชางอำมหิต ที่น้ำเหลานั้น
ออกฤทธิ์ ดูดซึมสารอาหารจากสัตว์แมลงเหลานั้น
เพื่อประโยชน์หล่อเลี้ยงชีวิตตนต่อไป ใครจะไปคิดว่า ต้นไม้ที่มีใบแสนสวย
รูปรางสีสันสุดใสเช่นนี้ แตแท้จริงคือเพชรฆาตหน้าหยก
สวยแต่โหดราย จึงมีคำสอนใจวา "รู้หน้า ไม่รู้ใจ" ยังไงละครับ